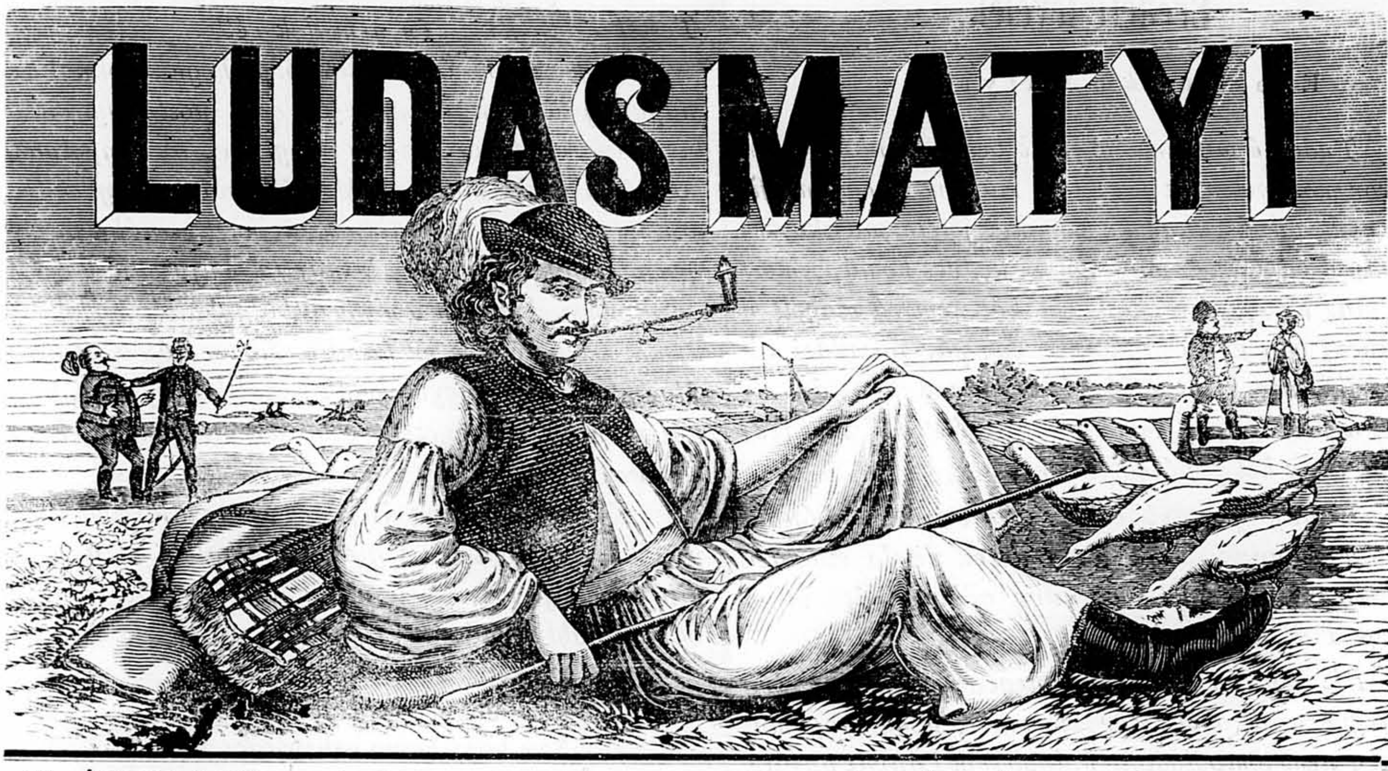

IV. ÉVFOLYAM. Megjelenik minden vasárnap. Ára 3 hóra 1 frt. 50 kr.

Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Városháztér 6. szám alá küldendő.

Pest, febr. 20. 1870.

8. szám.

GYŰJTŐKNEK öt előfizető után tiszteletpéldány jár.

Szerkesztői iroda: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat, mely LUDAS MATYI-nak van szánva.

Egy beteges vén emberhez.

Mulnak az évek és a napok!
Bizony már elöregedtél. . .
Sok gonosz és sok jó időt
Életedben már átéltél.
S most már? feléd is zendül a szó,
Melyet naponként meghallhatsz. . .
„Rendezd el — ugymond — a házadat
Rendeld, mert holnap meghalhatsz.“

Hosszu volt és fényes a pálya,
Melynek im végére jutál. . .
Egy időben veled tartottunk —
Rég, — migjó czél felé futál!
Finis coronat opus, s ez az,
Mi tetőzte vón érdemeid,
S te az utolsóval rontád le
Hosszu pályád emlékeit.

Öreg Ferencz! gondolj csak vissza
A pozsonyi pártharczokra. . .
Hol az igaz szabadelvüség
Mellett keltetek birokra.

És győztetek! Most meg mit tevél?
A mi ellen ott harczolál,
Most azt nyomád a hon nyakába —
Mely nem más: — mint lassu halál.

Immár megzendül feléd a szó:
„Rendeld el házad, mert meghalsz!
Ugyan mond meg: sáfárságodról
Számot — amott — majd miként adsz?
Hogy számolsz be a közösügygyel
A magyarok istenének?
Aki szabad hazát teremtett
Sokat szenvedett népének.

„Az az én dolgom“ ezt feleled
A fentebbi nyilt kérdésre,
De én is mondok egy ráadást
E rövid feleletedre:
A te müved, hogy sok a nyomor
Szét áradott ez országon,
Nem szeretnék rapportra menni
Helyetted . . . a más világon.

Nagy Bögös.

Eredeti levelek.

Edes komám Matyi!

Tudod é milyen emberrel beszélsz most? mán mikor most velem szólasz la! Hát én ecsém megfináncolt gulyás vagyok. Egy kis jóféle muszkutály dohányt vágtam a mult héten kedves komán, mert hát már kifogyott a zacskóból, hát nem rá szagolt a fináncz? oda jött a jó szagra egy pár piczulási vitéz, felkutatta, mint a jó vizsla a vadat, aztán elvette a nélkül hogy kérte volna s most a físzkes feki tudja, hogy hol pipálgatják együtt.

Bizony pajtás! öröme lehet benne Lónyai teins uraságnak, hogy ilyen derék vizsla szaglású regementje van s jól betanitva adhatja át mind Kerge Pali uramnak.

Biz igy én Matyi .. megvagyok fináncolva az árgyerussát, még ezer szerencse, hogy magamat is meg nem tömpölyözött valamelyik Lónyai huszár.

Ni komám Matyi, mit is cselekszenek most ott Pesten azok a szedö mesterleginyek . . ístrikkolnak? Ez az ístrikk ugyi komám annyit tesz magyarul, hogy kötél, hát aztán ha ístrikket csinál minden mesterlegíny, mahónap az egísz világ kötél verövé válik ugyé? lásd komám mahónap magatul megérik rá a világ, hogy kötelet készittsik eleget, mert bizony sok mán mai világban az akasztani való.

Ni ni Matyi! hát csakugyan igaz lesz már a, hogy Lónyai tens uram felcsapott nimetnek? Bécsbe megy ükigyelme goróf nak meg dupla fináncministernyomnak. Na pajtás! ha ez igy van, még csak ezután czirkalmazza ki majd ükigyelme a sok marha adót, hogy csakugy dülled a szeme bele a Deák pártnak, mert hátha Lónyai uramra bizzák a hájunkat, lesz annyi pinze a nimetnek, hogy megint megveretheti magát a burkussal. Most tudom mán, hogy azt a sok nimet piczulát miért szedette öszve Menyus tens uram ükigyelme!

Hanem feki íspiritusza van a nimetnek kokomám, kitudta sinkópálni, hogy ki ismeri mán jól a magyar ember bugyillárissát . . tudom isten, — nyöghetünk a kvótától, mint a tasi agár a szénától.

Na, pajtás! még az is nyalka hiszek egy ám, a mit most tákolt öszve Rómába a reverendás kancilizem.

Bezzeg gyürik tarisznyába a sok idvességet. Tessék a kinek kell, én nem ilek vélle.

Ugy veszem észre czimbora, hogy azoknak a nagy lepedü ujságoknak jól esik most, egy kicsit lepzselni, mióta a pityografus legínyek farsangolnak.

Tartálak embernek Matyi komám, hogy maga don nem hagysz kifogni az istrikket csináló pityografusoknak, ki adod te komám a te ujságaidat egész porczioban rendesen a mint dukál; bezzeg Vodjaner uram zsidó léttére jól handliroz, mer hát a Szabad Magyarországot ugyan csak leszabdalta felire, csudálom, hogy beliegyezett ebbe az én Bolond Istók komám!

Körmös Ferkóra is jókor jött ez a pityografusi istirikk, igy legalább szeginy kimulhatott az árnyik világbul szíp csendesen a nélkül, hogy azt mondta vóna a publikumának . . . hogy:

Ugy elmegyek meglássátok
Hogy hiremet se halljátok —
Nem hogy hirem hallanátok
Az ujságom sem kapjátok.

Áldjon meg az isten kedves komám! addig is, mig ki kerülsz a dutyiból.

igaz jó pajtásod

Karakán Marczi.

Horváth Döme köcskeméti gányóinak hálafelirata.

Rajner Pál magy. kir. belügyminiszter süveges ö nagy méltóságához.

(Rosz postai kezelés miatt tévedésből Ludas Matyi szerkesztőségéhez jutott.)

Nagy méltóságu miniszter ur, kögyelmös urunk!

Nem óvastuk, mer óvasni nem szoktunk, hanem ugy fülhöggyel hallottuk, hogy kögyelmes urunk mostanában egy törvényjavaslatot dógozott ki, a mölyben puntumrul puntumra mög van irva, hogy a kögyelmöd tutta és hire nékü semminémü öszegyüvetel ezutánra mög nem engödhető.

Nem is gondóhattya kögyelmes urunk! hogy ezön hir milyen jó esött ki személyünket érdöklöleg, ha el nem mongyuk érötte ezen hála nyilvánitásunkba szüve ezön történetöt:

Köztünk és a körösi embörök közt mán réguta pörtárgya a csörösznye. Ugyanis a kőrősi embörök elég szömtelenök azt állitani, hogy az ű pongorádi csörösznyéjük nagyobb szömű, mög porczogosabb, mint a mijenk Kecskemétijeké, mely oknál fogva mán tavaj Horvát Döme ő méltóságának elnöklete alatt, a szömtelen szomszédokkal gyümöcs versönyt is állitottunk ki; azonban a föne tuggya hogy hogy, de mink löttünk a vesztősek, mer a mijénkben több serögély-vágott szömöt födözött föl a biróság, mint a kőrösiekében.

Most tehát mögértvén azt: hogy a serögély-madár sem egyösülhet attesztátum nélkül és hogy kögyelmös urunk egyösülési törvényjavaslata folytán ükemök határunkból jövőre kitiltatnak, s igy csörösznyénk dógában a körösiek fölé emeltetünk, miért is elmulaszthatlan kötelességünknek ösmérjük irányunkba tött kögyes intézködéseiért nagy méltóságodnak legalázatosabb hódoló hálánkat, mög ezön szives ohajtásunkat fejezni ki: hogy a kögyelmes ur isten tartsa, öregbitse kögyelmödnek gyönge rézgurigákon fintorgó székét sok számos esztöndökig.

Kelt sz. kir. Köcskemét városában éppön a farsang utolján.

Nagyméltóságodnak legalázatosabb kézcsókoló szólgái

kerökszámmal 600 gányó.

Még egy szót instálunk. Hogy az érdömnek möglögyön a maga böcse, mögemlittyük: hogy ezön irományunkat — csupán az ipaura iránti kögyeletbül — a „Kecsköméti lapok" szerkesztöje M a d a r a s i László ur ingyön fogalmazta.

Ha az ur isten a jövő nyáron szöröncsét ád a terméshöz, hát küldünk kögyelmes urunknak aszalva is, aszalatlan is annyi csörösznyét, hogy avval a hirössé lött süvegjivel egész miniszterségiben sem lösz képes elmérni.

A z f ö n t i r o t t a k.

Inkább lennék . . .

Inkább lennék butyros zsidó!
S utcza hosszat sipolgatnék,
Ringyért, rongyért, kender koczért
Pertlit, gyürüt árulgatnék, —
Még sem lennék Borsszem Jankó!

Inkább lennék talján verklis!
Tekerve a zepperl polkát . . .
Megemelve mindenkinek
Krajczárért a miczi sapkát.
Még sem lennék Borsszem Jankó!

Inkább lennék, — inkább biz én,
Ördög ott lent a pokolban;
Az elkárhozott lelkeket,
Fözve a forró olajban.
Még sem lennék Borsszem Jankó!

Inkább lennék . . . Minden lennék
Butyros zsidó, — verklis, — ördög . .
Vagy holtáig elitélt rab, —
A kin nehéz békó csörög! —
De nem lennék Borsszem Jankó!

Pattantyuk.

Mikor a bérenczlapokról volt szó, Andrássi azzal mentegetődzött, hogy aranyon is kellett vásárolni olyan tollat, mely a ministeriumot dicsérje, mert i n g y e n n e m d i c s é r i s e n k i.

No ha majd megbukik a ministerium, akkor nekünk is fogadni kell s i r a t ó k a t, mert i n g y e n n e m f o g j a s i r a t n i s e n k i.

Azt is mondá a ministerelnök, hogy az ellenzéki lapok tömegesen szóratnak a népközzé.

Ez is igaz, mert az ellenzéki lapokra tömegesen fizet elő a nép. Azonban a kormányt dicsérő lapok ingyen szóratnak a nép közzé tömegesen, de biz azokat még csak sajttakaróul sem használják, mert igon . . . . . . p i s z k o s a k.

A ministerelnök ur azt is mondá, hogy az ellenzéki lapok igen veszélyesen terjedtek, tehát ezek ellensulyozására kellett fogadni a bérelt irókat.

Csak szép az a profetái tehetség, lám Andrássi előre tudta hogy lesznek majd veszélyes irányu ellenzéki lapok, hát előre kiállitotta egy pár hóra a Borsszem Jankót, Esti laput és Hirmondót, hogy ha valahol h a z a f i u i t ü z ü t n e k i, azonnal leönthessék egy egy dézsa m o s l é k k a l.

Mondja még aztán valaki hogy a m i m i n i s t e r i u m u n k n e m e l ő r e l á t ó!?

I.

A mythologiából.

A régi pogány világban Charon szedte a révpénzt a más világra.

Adomák.

Ej de régen láttam kedves uram bátyámat – mondja egy fiatal pap, a mint egy öreg paptársával öszvejön,— ugyan hogy s miként érzi magát ?

Tudja isten, édes öcsém, csakugy lassan, lassan, mint afféle öreg ember, nagyon megváltozott már az én természetem mióta nem láttuk egymást.

Hogy hogy, édes uram bátyám ?

Hát ugy, édes öcsém, hogy eddig nagyon szerettem a bort, most meg még jobban szeretem.

Tessék ebből a rajnamellékiből, kinálá fiatal vendégeit az öreg G. bátyánk. Rajnamelléki ? de már ebből iszunk.

Megkostolták a vendégek. Azonban ez is csak oly átkozott karczos volt, mint G. bátya minden bora szokott lenni.

Ugyan kérem szépen — kérdé az egyik fiatal, — hogy lehet ez Rajna melléki ?

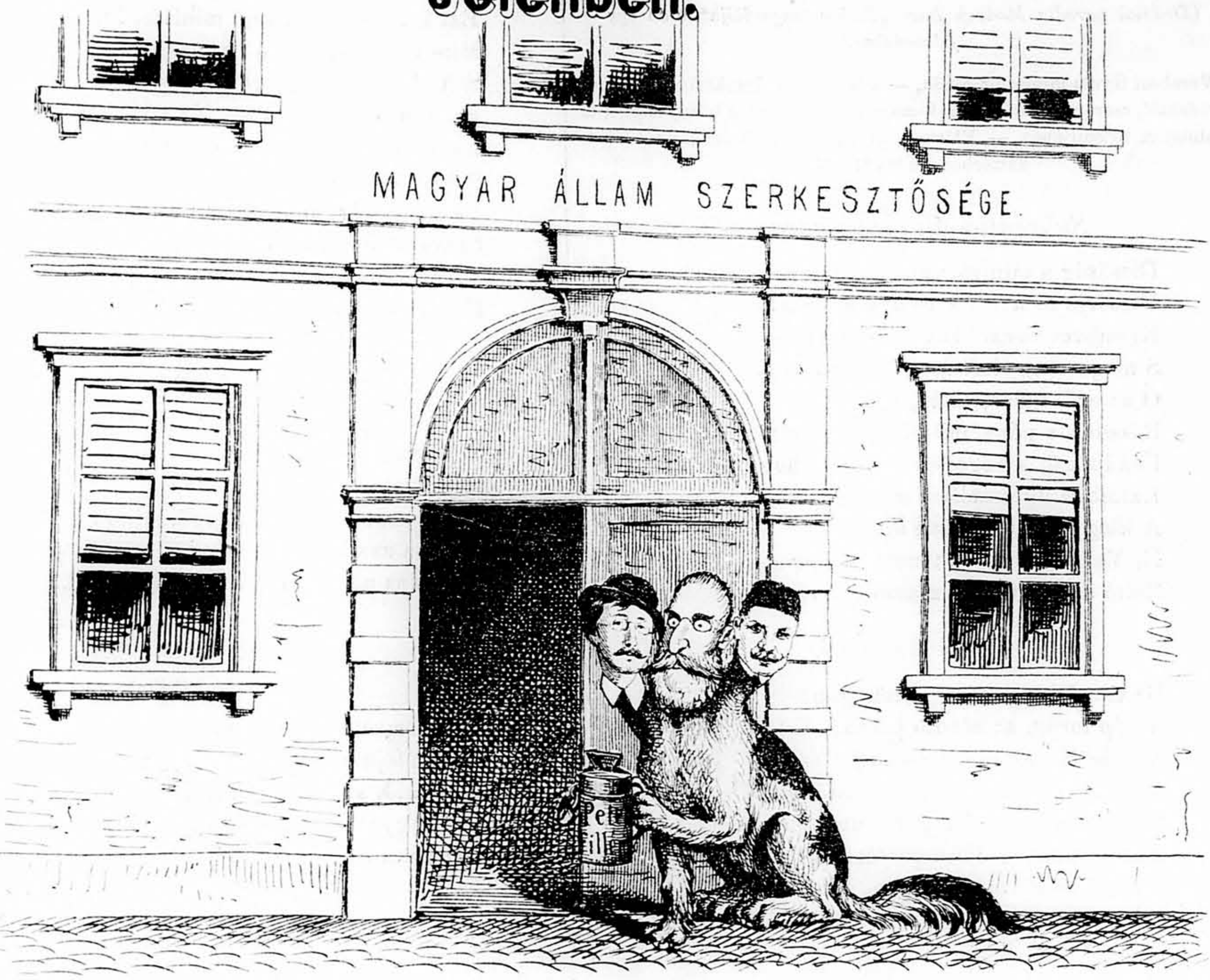
Hát csak ugy öcsém — felelt az öreg — hogy az őszön, mikor szürtük, a Rajna kutya a hordó mellett feküdt.

Péter uram bátyám több fiatal társaságában vadászni ment. Egyszer csak egy nagy nyul — megijjedve a tulfelől lévő vadászoktól — nagy rohammal vakon neki szalad. Péter uram bátyám confusióba jő, eldobja a puskát s elkezd irgalmatlanul futni.

Midőn aztán a vadászat végével csufolni kezdték a

II.

Jelenben.

A mai páter Tritytrottyos és Makutyis világban pedig a Cerberus maga szedi a révpénzt

fiatalok, hogy még a nyultól is megijed, igy mentegeté magát: „Mit lármáztok? ki tudja, hát ha veszett volt az a nyul, csak nem reszkirozhatja az ember az életét."

Szentelt vizzel bespriccezelt fricskák.

Bényei Gábornak egyik előfizetője panaszkodik, hogy a „Körmös Ferkó-"ból csak négy számot kapott félévi előfizetésére.

Köszönje polgártárs, hogy négy számot is kapott, lám Benedek Aladár előfizetőinek csak egyet adott.

Lónyai zárszamadásai megvizsgálására kiküldött héttagu bizottság absolválta a pénzügyminiszter urat egészen.

No ez a bizottság is megmutatta, hogy lehet ám a szerecsent fehérre is mosni.

Az akademiában kérdés támadt az iránt, hogy valjon ki tudja jobban a történelmet elcsavarni — Eötvös e, vagy Horváth Mihály?

Erre bizony igen könnyü feleletet adni, mert mind a kettő jól tudja, hanem Eötvös csak szóval, Horváth Mihály pedig irásban.

Epigramma.

Vogt tudománya szerint, majmon kezdődik az ember,
Bárón kezdődik — gróf Szeleverdi szerént.
Melyik légyen igaz?
Mindegy. Mert tudnivaló, hogy
E kettő: báró és majom, — egyre megyen.

Borszem Jankó tragi-comoediája.

(*Drámai parodia Madach Imre „Ember tragoediója" után egy felvonásban.*)

(Verebesi Gyula miniszter elnök, — közösügyes ácsoktol, gyászhonvédektől, cserepároktól, osztrák-magyar fináncoktól környezetten ül ministeri foteuiljében. — Előtte a subventionáltak serege térdel, a háttérben Ludas Matyi áll.)

Subventionált lapok kara. —

Dicsöség a minister elnöknek,
Dicsérje őt a s a s és a v e r é b!
Ki subventioval hiva létre minket,
S magas kegyétől függ ismét a vég.
Ő az erő, tudás, jóság, egésze,
Részünk a pénz, mit elibénk vetett!
Imádjuk őt a végtelen kegyért, hogy
Ezreiben ily osztályrészt engedett.
A kiegyezés béfejezve áll,
És Verebesi! kiket tengni enged·
Méltó adót foteuilje zsámojára vár. —

V e r e b e s i.

Be van fejezve a nagy mü, igen.
A gép forog, az alkotó pihen,
Évekig járnak lapjaim miként ma,
Mig egy-egy szerkesztőt ujitni kell.
Föl hát tárczámnak védnemtöi fel!
Kezdjétek meg dicső pályátokat.
Gyönyörködjem még egyszer bennetek,
Mint hazudoztok szárnyaim alatt.

(A subventionalt lapok szerkesztői, Pálfy, Ágay, Komócsy, Esti lapukat, Borsszemjankókat, Hirmondókat kiterjesztve, bókolva haladttak el a ministeri szék előtt. A Gott erhalte zenéje mellett.)

Subventionált lapok kara.

Milyen rongyos N a p l o - p ó jő
Eszméiben elkopottan,
S a ministériomnak ép, ő
Szolgál felfuvalkodottan.
Kicsiny a parányi B o r s s z e m,
Befalhatná a veréb is,
S a nagy miniszteriomnak,
R o n g y o n cserélt gyöngye még is.
M a g y a r U j s á g, L u d a s M a t y i,
H o n, E l l e n ő r, I g a z m o n d ó,
Hiába küzd, megczáfolja
Az E s t i l a p s a H i r m o n d ó.
Küzd a balpárt a jobb ellen,
Az igazság fegyverével . .
De nekünk ez mit sem árthat,
Leszavazzuk szép szerével.

Rémségesen mennydörögve,
Szóll az „I n t e r p e l l a t i ó"
Ezt kérdezvén: „Hej! minister!"
Mire az a sok millió?"
S Andrássy szóll, kell bizony a
H i r m o n d ó n a k, E s t i l a p n a k,
Ezek és a „B o r s s z e m j a n k ó"
Subventiot ebből kapnak." —
És a többség, mint Mózesnek
Szavára a vörös tenger —
„Bravó, helyes," — kiáltással
Feláll mintha vón egy ember!

Borsszemjankó

Verebesi kezét nyalva.

Ki a verebeket az ágon,
Megolvasád s elrezzentetted,
Ki lapomat viczczekkel gyámolitod
S csupa zseni-streich minden tetted
Hossanna néked E s z m e! (leborul.)

E s t i l a p

Verebesi előtt habókol.

Ki a nemzeti ősi czimert
S a két fejü sast egyesited,
Delegatiót s kvótát alkotál
Közösügyes fikát s gyász honvédet
Hozsánna neked E r ö! — (leborul)

H i r m o n d ó

Térden csúszva Verebesi előtt.

Ki gazdagságot áradoztatsz
Sürü fátyolt a multra vonva —
S dusás nyugdijak részesévé
Az árulókat felavatva,
Hozsánna néked j ó s á g! — (csókolja a lábát)

V e r e b e s i.

S te is „L u d a s M a t y i" hallgatva álsz,
Dicséretemre nem találsz egy szót?
Vagy nem tetszik tán a mit alkoték?

Ludas Matyi

A subventionáltakra mutatva.

Dicsér eléggé e hitvány sereg,
És illik is, hogy ők dicsérjenek,
Te szülted őket mint árnyát fény,
E l ő f i z e t ö i m b ő l élek én. —

A kárpit legördül —

Kis Bögös.

Otlet van Mons & Ch. Langlois

(Románcz — ajánlva a scorpiónak.)

I.

Szállt a rém hir szájról szájra
— Nagy minister tárczájára . . .
Tárcza elött rémes fényben
Ült mogorván
Dicső H o l l á n
Merengve az „i g é r v é n y“—en.

Bécsi hirek, zsiros konczok,
Tépik szivét méla gondok:
Elcsábitna! de . . . hijába —
Ügye hivja,
S rá van bizva
A szent h a z a boldogsága.

II.

Csendes az éj néma képe,
Hallszik a k i s é r t e t lépte,
Tömjénfüsttel maga H o l l á n
Riasztja el,
Hidjétek el
Kik kétkedtek abba talán!

Rémes felhők tornyosulnak
Jaj leszen O t l e t v a n M o n s n a k.
És te büntárs, szégyent hozva
Gözvasutra . . .
Belga bankra . . .
Átokverte L a n g l o i s!

III.

Száll az uj hir. — Bécsi ének,
Senki nem hisz az i g é n e k.
Jó urak fennt—M i k ó! H o l l á n!
Szólljatok ti,
Mert nem hiszi
„K ö z l ö n y“ után senki tán?!

. . . S a hir megcsonkitott szárnya
Le van kötve Buda várba.
Az ember csak lesi várja,
Az idö jár —
Mikor megy már
Mikó! és az ő Hollánja!

Ciconia.

Gróf Andrássy Gyula ministerelnök emlékkönyvébe.

Rosz méhköpü, melyet mézzel kell etetni,
Rosz szinmü, mit bérelt tapsonczczal kell védni,
Rosz vallás az, melyet maga sem hisz a pap,
Rosz kormány az, melynek istápja bérencz lap! —

Kis Bőgős.

Discursus

Mihály gazda és Iczik szomszéd között.

I c z i k: Ogyan hallja Mihály gazda! mit mundanak azuk a derik szabadelvö pulgá r társaink a Thisza .. Ghiczy, Simonyi és Csonády, mikhur ul v a s s á k azukhath az ucsmányságukhat, mikhet az Esthi Lapu, Hirmundhu és Busszamár Jancsi rájukh dubálnak?

M i h á l y: Hm! Iczik szomszéd, hát azok bizony csak azt mondják a mit Csokonai mondott...

I c z i k: Hát mit mundutt az a Csukunai?

M i h á l y: Azt mondta hogy:

„Én azzal mitsem törödöm,
Akárki mit beszéljen . . .
Sokszor rugást ejt a szamár
Becsületes személyen.“

M i h á l y: Hanem ni szomszéd, most én kérdek valamit magától, megtudná e mondani azt nekem, hogy mi külömbség van a barát meg a bika között?

Iczik: Nü nü nü, Mihálylében, már hogy meg ne thodnám mundani. Hát csakh az a khölömbség van khözöttük, hogy a bika a szarváján, a barát meg a derekán viseli a khütelet.

Mihály: Megálljon szomszéd még egy szóra, mondja meg csak nekem, hogy a Rajner uram törvényjavaslata szerint a barátok és apáczák ezentul is egyesülhetnek-e?

Iczik: Mihály! Mihály! khend gunuzsabb egy csunt, mint a minünek én gundultham. Kérdje meg khend ezt Rájner ű excellentiájáthul.

Levelezési lap mint galambposta.

Egy levelezési lapon nem régiben e vala olvasható az x — postán: x . . y. urhölgynek:

Imádott hölgy! keblem vadbazsa rózsája!
Szegény szivem mint a katlan
Aként lángol, aként ég,
Szólj, válaszolj recomandirt
Szép angyal! szeretsz e még?

hű imádód Troubadour.

Adakozások a rokkant honvédek menházára.

Olahláposon, folyó 1870-ik év Február 3-án a növendékek által rendezett tánczvigalom alkalmával következő elvtársaink adakoztak:

Glanzer Robert 1 frt, Molnár Sándor 1 frt, Szabó Lajos 1 frt, Divald Károly 1 frt, Mánya Anna 1 frt, Pecz August 50 kr., Ifjabb Ostián János 50 kr., Gedeon Rella 50 kr., Jekei Eduard 50 kr., Kassay Károly 50 kr., Kondor Jánosnő 50 kr., Hansild György 40 kr., Hansild Polixena 40 kr., Hansild Roza 40 kr., Ifjabb Pap György 40 kr., Bulbuk Dávid 40 kr., Joos Elek 30 kr., Kornis Jánosnő 30 kr., Dub Hers 30 kr., Kocsis Károlina 30 kr., Szántó Mihály 27 kr., Szántó Mihálynő 26 kr., Ostián Kristof 20 kr., Rogosz Alajos 20 kr., Szedlár Pepi 15 kr., Páska Rozália 20 kr., Bulbuk Antal 20 kr., Özv. Bulbuk Kristofnő 20 kr., Brodáts Josef 20 kr., Idősb Pap György 20 kr., Rindt Károly 20 kr., Szántó Árpád 20 kr., Szappanos Ferencz 20 kr., Ifjabb Técsi Kálmán 20 kr., Koma Farkasné 15 kr., Neuschl Sámuel 15 kr., Nagy Sándor 10 kr., Nagy Sándornő 10 kr., Sándor Antal 10 kr., Sándor Antalnő 10 kr., Eibeu Gergely 10 kr., Eiben Margit 10 kr., Özv. Hansild Fridriknő 10 kr., Rácz János 10 kr., Begezsán Aranka 10 kr., Kaufmán Léb 10 kr., Darnai Sándor 7 kr., Eiben Gergelynő 5 kr., Katler Veronika 5 kr., Koma Ida 5 kr., Nagy Árpádina 5 kr., Bulbuk János 10 kr., Bulbuk Margit 10 kr., Ostian Joska 4 kr, Henrisz Albert árva 5 kr., Wider Lázár 15 kr., Wider Lotti 10 kr., — Öszvesen 16 frt 20 kr.

Berettyó-Ujfalui elvtársaink közül adakoztak:

Mayer József 1 frt., Hajadon leánya Mária 40 kr., Öreg Tollas János 30 kr., Daray Péter 50 kr., Nyiry Mihály 50 kr., Reif Simon 50 kr., Papp János 50kr., Birizdo István 40 kr., Aranyos Antal 50 kr., Kesselgrúber Vincze 50 kr., Varga Péter 40 kr. Összesen 5frt 50 kr.

Vass János Szatmáron 1 frt., és Gorzó Pál 20 kr.

Gaudinyi József Kalocsán 50 kr.

T. Varga Mihály ur és neje Kovásznán: 5 frt.

Szerkesztőségünknél begyült eddig összesen 203 frt 25 kr.

Főszerkesztő és kiadó laptulajdonos: MÉSZÁROS KÁROLY. (Rajzolja: Appelrath L.) Felelős szerkesztő: KARAKÁN MARCZI

Nyomatott Kunosy és Réthy-nél Pesten, (váczi-ut 9. szám alatt.)